

es savis

PRENSA
CORTA

D'ALGAI DA

nº 30 juny de 1.983 Preu: 60 pts.

fa 150 anys...

Fa 150 anys, la nostra llengua havia caigut dins un fonsal d'on semblava difícil que en pogués sortir: Era una llengua d'estar per casa, una llengua "inferior" i que no servia per conrar una literatura i per expressar-hi idees ni sentiments elevats. Tot lo més, valia per fer-hi quatre xistes i poca cosa més. I va esser Bonaventura Carles Aribau l'any 1.833 -es compleixen els 150 anys- qui amb la seva Oda a la Pàtria va iniciar el Renaixement d'aquesta llengua que tant estimam i que, per a tots nosaltres, representa un patrimoni irrenunciable que estam disposats a defensar amb totes les nostres forces.

Vet aquí la nostra petita contribució a aquesta commemoració amb una estrofa de l'Oda a la Pàtria.

PLAU-ME ENCARA PARLAR LA LLENGUA D'AQUELLS SAVIS,
QUE OMLIREN L'UNIVERS DE LLURS COSTUMS E LLEIS,
LA LLENGUA D'AQUELLS FORTS QUE ACATAREN LOS REIS,
DEFENGUEREN LLURS DRETS, VENJAREN LLURS AGRAVIS.
MUIRA, MUIRA L'INGRAT QUE, EN SONAR EN SOS LLAVIS
PER EXTRANYA REGIÓ L'ACCENT NADIU, NO FLORA,
QUE, EN PENSAR EN SES LLARS, NO ES CONSUM NI S'ENYORA,
NI CULL DEL MUR SAGRAT LA LIRA DELS SEUS AVIS!

Editorial

CARTA OBERTA A TOTS ELS REGIDORS NOUS

Distingits senyors: me perdonareu s'atreuiment de dirigir-vos aquestes paraules, jo que som un pobre Saig que no sap molta de lletra. De totes maneres, vos voldria dir quatre coses.

Per lo que diuen es diaris, es resultats de ses eleccions fan que es nostre poble sigui un des que més problemes poden tenir per un bon govern a sa Casa de la Vila. Això que anomenen, si no vaig errat, sa "correlació de forces" ha deixat quatre grups que si no se posen d'acord i cada un s'estima més estirar cap an es seu tros faran que s'Ajuntament paresqui un bordell, una casa sense orde ni concert.

I es mal és que jo -pobre de mi!- no vos puc dir res original ni vos donaré cap solució an aquest possible desgavell que no conegui ningú amb dos dits de seny. Teniu en ses vostres mans sa sort o sa fortuna d'Algaida i aqueixa idea ha d'estar per damunt ses intrigues, xismes i bregues de partit, per damunt es capritxos i ses imposicions de personatges estufats, per damunt ses preferències personals i per damunt tot lo que no sigui es bé des nostre poble.

Teniu unes obligacions durant aquests quatre anys i les heu de complir. Esser regidor és com una feina o un ofici, només que de temporada, i un ofici s'ha de desempenyar així com Déu mana. Record que vaig tenir un mestre d'escola que en lloc de demanar-li a quin curs feia classe ja li demanaven contra quin curs feia classe. Mal fet. I he conegut més d'un funcionari que, en comptes d'estar an es servici des ciutadans que el paguen i li donen ses sopes, pareix que fan feina contra aquests ciutadans. Mal fet. I dins totes ses professions podríem trobar exemples de gent que en lloc d'estar a favor de, an es servici de, per ajudar a públic i clients pareix que va a fer-los sa punyeta. Molt mal fet.

Quan vos presentàreu ja sabíeu a què vos exposàveu i a on anàveu. O tocava sebre-ho. Per això no val ara dir "és que jo me pensava que..." Uns comptes fa s'asse i uns altres es traginer. Féssiu es comptes que féssiu, ara és hora de posar-se a sa feina i que cada un en faci dins es redol que li hagi tocat.

No hi ha més solució -i voltros heu sabeu bé- que anar ansa per ansa i ajudar a dur es feix; no hi val fer anques enrera o posar-se esquena paret i molt manco apedregar ses vostres teulades. Que també són ses nostres. Pensau que no vos convé quedar com un pedaç brut i que seria millor per tots que en acabar sortíssi amb sa cara ben alta.

Que tengueu molt d'encert i que noltros heu vegem.

eleccions municipals

El passat dia 8 de maig es celebraren les eleccions municipals. ES SAIG va treure un número extraordinari de presentació de les candidatures i dels programes electorals. Recordareu que es presentaven quatre candidatures: Aliança Popular, Independents de Pina, Partit Socialista Obrer Espanyol (PSOE) i Partit Socialista de Mallorca (PSM). Els resultats foren els següents:

Electors	Votants	Nuls	Blanc	Vàlids	A.P.	I.P.	PSOE.	PSM.
907	693	8	7	685	325	4	139	210
1128	765	7	8	750	327	7	164	252
306	271	1	-	270	63	197	10	-
<u>77</u>	<u>61</u>	<u>-</u>	<u>2</u>	<u>59</u>	<u>23</u>	<u>-</u>	<u>31</u>	<u>5</u>
2418	1790	16	17	1764	738	208	344	467

Va votar el 74% del cens electoral i, d'acord amb els resultats, la composició de l'Ajuntament va quedar així:

A.P: 5 regidors Bernardo Sastre Sastre
Pedro Oliver Ballester
Andrés Roca Jaume
Gabriel Salas Fullana
Antonio Andreu Mut

PSM: 3 regidors Gabriel Oliver Oliver
Catalina Mas Targa
Miquel Serra Roig

PSOE: 2 regidors Antonio Vega Ballester
Sebastián Cerdá Amengual

I.P.: 1 regidor Antoni Oliver Arrom

El dilluns dia 23 es va celebrar una Sessió Plenària extraordinària per presentar els candidats electes i procedir a la votació d'elecció del nou batle. La votació va donar aquest resultat:

Bernardo Sastre Sastre	6 vots
Gabriel Oliver Oliver	4 vots
Antonio Vega Ballester	1 vot

Per tant, va quedar elegit batle el candidat número 1 d'Aliança Popular Bernardo Sastre Sastre.

L'elecció ha estat molt comentada, tant a nivell de la gent del poble com als medis de comunicació (diaris, ràdio). El motiu és la ruptura del compromís que s'havia acordat entre PSM-PSOE-Independents de Pina per donar la batllia a Biel Oliver. Els dos candidats del PSOE a darrera hora decidiren rompre el pacte i donaren el seu vot a Aliança Popular un d'ells i l'altre al seu cap de llista.

ELECCIONS AL PARLAMENT AUTÒNOM

A un altre lloc donam els resultats que es produïren al nostre poble a les eleccions municipals. Pel que fa al Parlament Autonòmic, els resultats foren els següents:

	Algaida	Pina	Randa	Total
AP-PDP-UL	586	123	27	736 vots
P S M	387	57	5	449 "
P S O E	350	34	24	408 "
U M	61	49	3	113 "
C D S	42	4	0	46 "
P C I B	8	1	0	9 "
P C O E	3	0	0	3 "

AJUNTAMENT

Dia 1 de juny es va celebrar a l'Ajuntament una Sessió Plenària que bàsicament va estar dedicada a nomenaments per a diversos càrrecs. Assenyalam els següents:

Substitucions del batle: seran substituïts els membres de la Comissió Permanent per aquest ordre:

- 1.- Gabriel Salas Fullana
- 2.- Pedro Oliver Ballester
- 3.- Antonio Vega Ballester
- 4.- Miquel Serra Roig

Presidents de Comissions informatives:

Hisenda: Antonio Andreu Mut
 Governació: Pedro Oliver Ballester
 Urbanisme: Gabriel Salas Fullana
 Cultura: Antonio Vega Ballester
 Esports: Sebastián Cerdá Amengual
 Agricultura: Andrés Roca Gelabert

En quant a règim de sessions va quedar així:

Sessió Plenària: primer dijous de cada mes impar a les 9'30 del vespre.

Sessió de la Comissió Permanent: quinzenal.

Què pretén aquesta gent?

En primer lloc voldria donar l'enhorabona al nou batle Bernat Sastre i desitjar-li molta de sort i encert en l'exercici de la seva funció durant els propers quatre anys. Només li demanaria dues coses: la primera que fos conscient que el que està dins les seves mans és el futur de tot un poble. I la segona que continuï la gran tasca dels Independents d'Algaida, ja que durant aquests quatre anys han realitzat moltes coses positives. Pensa que trobau un Ajuntament econòmicament sanejat, amb ordre i amb molts de projectes de millora pel poble quasi a punt d'esser realitzats.

També voldria encoratjar els altres partits que tengueren manco sort a les eleccions, PSM i Independents de Pina, perquè continuïn fent feina, perquè siguin una oposició constructiva i, si és possible, ajudin a realitzar tot allò que són millores pel poble.

En quant al PSOE un no sap ben bé el que pot dir, sols voldria fer unes reflexions:

¿Pensaren els regidors del PSOE en la frustració que crearien al seu electorat i en general a tot l'electorat progressista?

¿Pensaren amb els socialistes històrics d'Algaida?

¿Estaren d'acord amb aquesta decisió els seus companys de candidatura o de partit?

Són preguntes difícils de contestar i que segurament mai seran contestades amb claredat.

De totes maneres, la decisió no va sorprendre a gaire gent, especialment als qui eren a la Casa de la Vila el dia del vot d'investidura. Ja feia temps que es veia venir.

Realment ha de saber greu a aquella gent que, quan depositava la seva papereta dins l'urna, pensava que els seus elegits defensarien una política d'esqueres, i després ha estat enganyada, ha vist com un dels seus recolzava a la dreta i l'altre tudava el seu vot. Per força tota aquesta gent s'ha de sentir despreciada, ridiculitzada.

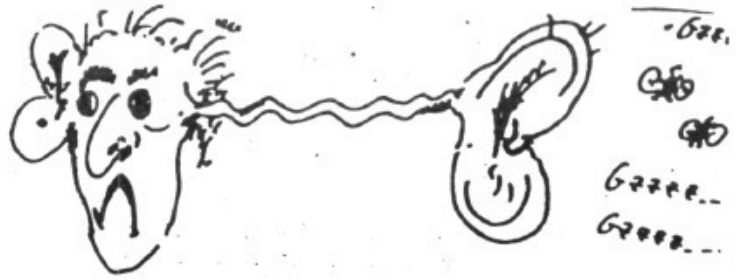
Fa temps, abans de les eleccions, vaig fer un escrit a ES SAIG on cridava l'atenció als diferents partits polítics perquè s'hi mirassin a l'hora de confeccionar les llistes; pareix que els del PSOE no s'hi miraren gens i les coses han anat així com han anat.

Si repassam els resultats de les eleccions veurem que entre PSM, PSOE i IP obtingueren 1019 vots i AP en va tenir 738. Per tant l'opció progressista va obtenir 281 vots més que l'opció conservadora. Això vol dir que el poble majoritàriament no volia un batle d'AP i ara el tindrà gràcies a una mala jugada del PSOE. ¿Què pretén aquesta gent del PSOE?, ¿Per què es va presentar a les eleccions? ¿Quins interessos defensen?.

Andreu Majoral

m'han dit que diuen

Mos convé "saludar" els nous regidors i demanar-los un favor: que aquest Sord no hagi de sentir a dir moltes coses d'ells aquests quatre anys que vénen. Si avui llegiu qualque cosa de per s'Ajuntament, s'ho carregaran els vells, però el mes qui ve ja serà vostre; vos avisam ara, que no valdrà com excusa parlar d'"herencias recibidas" com fan molts (quasi tots els qui estan en el poder).

N'hem sentit més de dos que trobaren que aquest Sord havia sentit molt poques coses de ses eleccions. Es vera que vaig tenir s'orella bona un poc tapada, però ara ja torna a funcionar. I sentírem a dos concejals "salientes" que deien que era d'esperar que els nous sopin plegats qualque vegada. Un que el sentia no s'ho cregué això de que ells no haguessin sopat mai plegats, però li asseguraren que eren verjos d'haver sopat o dinat tots onze junts.

També en sentírem un que deia que havia sentit es Potecari que deia que s'aigua de sa font de Randa està totalment contaminada, que no és potable. Aquest no s'ho explicava, perque, va dir, diumenge passat va veure un parell de cotxes que omplien barrals i depòsits; i es Potecari va dir que ell ja havia comunicat a s'Ajuntament feia temps que posassin un cartell de NO POTABLE; i no s'entén que no l'hagin posat encara.

Seguint amb so tema de sa contaminació, hem sabut que una família d'Algaida ha estat molt atabacada degut a una intoxicació de s'aigua de sa seva cisterna. Com que a Algaida, mentre no es posi el servei d'aigües brutes, hi estam molt exposats, s'Ajuntament hauria de montar un servei d'anàlisis que facilitàs el poder conèixer l'estat de l'aigua que bevem. Mos evitariem més d'un disgust.

Això des sopars no té remei, o més ben dit, no pot anar millor: entre sopars de polítics, de gent que xerra de política, de caçadors, de futbolistes (grans, juvenils i infantils), de pares de Ses Escoles, de ciclistes, de pipers, i de molta més gent, cada dia hi ha sarau. Però sentírem a un amo d'un restaurant que es queixava: "molts de sopars, sí, però si es restaurants d'Algaida haguéssim de viure de sa gent algaidina, en fariem de badalls! A veure si es nou Ajuntament posa un impost a tota aquesta gent que fa tants de sopars i mos fa sa competència a noltros."

N'hi ha que troben que s'Ajuntament hauria d'haver regalat a sa Telefònica, a més des pis de sa peixeteria, una casa per viure, perque fa molt de temps que tot lo dia veus gent de telèfons pes poble; ja ho pagaria que s'hi mudassin. Per aquest redol de sa peixeteria, devers es carrer de Sant Joan, han fet clots, els han tapat i tornat a destapar no sé quantes vegades. Pareix que ningú vol es fils a sa seva façana, però per qualque part han d'anar es fils.

S'altre dia passàvem per devora Ses Escoles i vàrem sentir uns gemecs: "Ai mureta dolça estimada meva des meu cor i sa meva ànima!" Mos aturàrem, assustats, i va resultar que era un pi, es que va més bo de tots: "Mirau; -deia- ara que havíem pres tan bé i es batle nou mos vol tallar. Marededeueta, il.luminau-lo i que tengui compassió de noltros." I venguen ais i gemecs. Mos n'anàrem aborronats. Pobrets.

Ara un poc més "en sèrio". Sa gent ha parlat molt de "cuques" darrerament, i suposam que és perquè passen pena que s'Ajuntament, per posar remei a un mal (ses cuques), el vulguin "tallar" massa en sec i es carreguin els pins. Això, si es pensa fer-ho, s'hauria de consultar a tot es poble.

Idò ara hem sentit a dir que mos volen treure es rector. Es que sabeu que l'ha feta de grossa; o les ha festes, grosses: va ballar, va amb calçons curts, i se passejava per Ciutat amb un al.lot petit en braços. N'hi ha que cerquen firmes per treurer-lo. Es problema serà trobar-ne un que agradi a aquesta gent, perquè com Don Gabriel o Don Baltasar, ja no en queden.

Mos digueren que Algaida va sortir en es diaris de Madrid, concretament a El País. Sí, parlava de s'elecció de batle.

Es robatoris són ja es nostro pa de cada dia. Però s'altre dia n'hi havia un que anava empipat, perquè va parèixer que se'n fotien d'ell. Li llevaren un vidre des cotxe i el buidaren, però a les quatre de s'horabaixa, a baix de caseva, ben aprop de Sa Plaça.

Aigo? Ben poca en tenim. Ja estam en plenes restriccions i pareix que encara se restrenyerà més. Serà ben trist es mesos de Juliol i agost. N'hi ha molts dins es poble que quan veuen aquests auflaus i farratges tan petits i magres passen molta d'ansia per por de quedar-se sense "combustible".

I és ben vera que mai no és mal per tothom. Sentirem un estudiant que comentava: "No sé com s'arreglaran enguany es mestres per donar-mos carabassa! No se'n troben ni per necessitat. I si les han de comprar, n'hauran de pagar un ui de sa cara". Idò, en duran de sort els estudiants.

Aquest mes, per casualitat, ES SAIG ha sortit una setmana més tard que de costum. Idò ja n'hem sentit qualcun que pensava si es nou Ajuntament havia intervingut perquè no sortís més. N'hi ha de malpensats...

N'hi hagué que sentiren dir a un dels nous regidors que "eliminarà" aquest Sord. I aquest Sord ja s'ha fet il.lusions de que l'enviïn a operar-se a Barcelona, gastos pagats. Perquè si no és així, ícom fa comptes "eliminar" es Sord?

Un Sord

ACLARACIÓ

Al número passat d'ES SAIG hi havia un treball del nostre col.laborador Pere Mulet sobre "La botiga" que, per un error de muntatge, resultava difícil d'entendre. L'article havia de començar on diu "Intentem imaginar-nos la nostra vida..." i acabava a "...una situació ben distinta". Si teniu en compte aquesta equivocació, la lectura d'aquella Nota d'arxiu pot resultar més clara i ordenada.

+

R.I.P.

En Algaida (Mallorca), un concejal independiente, incluido en la lista del PSOE, dió su voto a la candidatura de AP-PDP-UL, y un concejal electo socialista se votó a sí mismo, rompiendo la disciplina de partido, por lo que la alcaldía ha pasado a corresponder a la coalición popular.

COMUNICAT DE LA CANDIDATURA INDEPENDENT DE PINA

La Candidatura Independent de Pina, davant els fets succeïts a l'Ajuntament d'Algaida, creu que és el seu deure exposar la seva postura i informar al poble de Pina, com fins ara ha vingut fent. A tal efecte, vol fer públic el següent comunicat:

La Candidatura Independent de Pina, seguint la línia exposada en el seu programa, que, resumint, era aconseguir lo més i millor per Pina, i en vista del resultat de les eleccions d'empat entre les dues tendències polítiques a l'Ajuntament, va mantenir contactes amb les forces polítiques que així nos ho sol·licitaren, PSM i PSOE. Aliança Popular no manifestà la intenció de posar-se en contacte amb noltros, lo que consideram una falta total de delicadesa política i de falta de cortesia per part seva; tenint en compte la situació d'empat entre les forces conservadores i progressistes i essent la Candidatura de Pina Independent, més raó hi havia per parlar amb noltros.

Aquests contactes amb el PSM i el PSOE es consolidaren amb un pacte que podríem anomenar progressista i que, com sabeu, a l'hora de l'elecció del batle no fou respectat pel PSOE. Aquestes negociacions creim que havien conseguit unes condicions molt favorables pel poble de Pina, que seguidament enumeram:

- 1.- Mantenir i consolidar la nostra autonomia pressupostària respecte a Algaida, mitjançant el pressupost ordinari anual que ara tenim.
- 2.- Que el pressupost del Pla d'Obres i Serveis que el Consell de Mallorca destina anualment a Algaida, el d'un any durant els quatre de legislatura fos destinat íntegrament al poble de Pina.
- 3.- A part d'això, la compra dels terrenys per a instal·lacions esportives, afegint l'Ajuntament les 450.000 pts que falten per arribar al milió que és el preu que es demana.
- 4.- En cas que interessàs als pares que tenen al.lots en edat escolar, l'Ajuntament es comprometia a gestionar la implantació del primer cicle d'E.G.B. a Pina, és a dir, una escola unitària per evitar que els més petits haguessin de desplaçar-se a Algaida.

La Candidatura Independent de Pina convocà una reunió dels seus simpatitzants, és a dir, de les 208 persones que nos votaren, abans de comprometer-se amb les forces progressistes i recolzar aquests pactes; a la reunió hi assistiren unes 40 persones. La Candidatura exposà l'oferta rebuda, ja que AP no n'havia feta cap, i que eren els punts abans enumerats, feta conjuntament pel PSM i PSOE; es contestaren totes les preguntes que feren els assistents i s'aclariren tota mena de dubtes; després es procedí a votar democràticament si es recolzaven o no aquests pactes i s'acordà "per unanimitat" subscriure aquest pacte amb les forces progressistes.

Com tots sabeu, aquests pacte, que tantes hores de negociacions havia costat, no fou respectat a l'hora de l'elecció de batle per part del PSOE, ja que els dos "concejals" d'aquest partit votaren un a AP i l'altre al cap de la seva llista. Això sense cap classe d'explicació per part seva, ja que sempre havien dit a les negociacions que recolzaven aquest pacte entre PSM, PSOE i IP. Prova de que era així, són les notes publicades l'endemà en els diaris de Ciutat davant l'extranyesa d'aquest fet i la fulminant reacció de la Federació Socialista Balear que va suspendre la militància i va incoar expedient per a l'expulsió del partit d'un dels regidors, ja que l'altre es presentava com independent dins la llista del

PSOE. La Candidatura considera aquesta actuació dels regidors del PSOE com una traïció al poble de Pina. Els independents de Pina manifesten la seva indignació i condemna i rebutgen aquest fet vertaderament vergonyós d'aquests dos regidors que, haguent empenyat la seva paraula en un pacte, després no la compliren: és un fet deplorable i lamentable i d'una naturalesa que esperam que no es tornin a produir perquè suposen una traïció per moltes de persones que havien depositat la confiança en ells.

Per altra part, la Candidatura Independent de Pina vol donar públicament l'enhonorabona al nou batle, que ja li fou expresada pel nostre regidor, i desitjar-li a ell i al seu partit una bona, eficaç i brillant gestió al front del Consistori durant els pròxims quatre anys en benefici d'Algaida, Pina i Randa. Des d'aquí també li oferim la nostra ajuda i col.laboració per tal de conseguir millores pel municipi i, com a pineros, per Pina. Col.laboració que feim extensiva especialment al seu regidor pinero. Esperam treballar al seu costat per bé de Pina.

Firmen: Els components de la Candidatura Independent de Pina

EL RACÓ DE LES FAULES

LA RATAPINYADA

Els animals de quatre potes i els aucells es feien la guerra. La ratapinyada va veure que els animals de quatre potes tenien avantatge i es va passar a ells; però vet aquí que va arribar l'àguila i va encoratjar les aus que arribaren a vèncer els quadrúpedes. Quan es va firmar la pau, vencedors i vençuts acordaren que a la ratapinyada, la desertora, se li arrabassassin totes les plomes i no es presentàs més a la seva vista. Per això només surt de vespre.

Quantes ratapinyades hi ha que, empaïdes de la seva infidelitat i malícia, no haurien de sortir de dia per no veure la cara dels qui han traïcionat!

UN HOME AMB DUES DONES

Un home de mitjana edat vivia amb dues dones, una jova i l'altra ja tirant a vella. A totes dues els agradava rentar-li el cap i pentinar-lo. La dona jova, perquè no paresqués tan vell, li arrabassava tots els cabells blancs que tenia. La dona vella, per fer-lo més vell i apartar-lo de la jova, li llevava tots els cabells negres. D'aquesta manera, ben aviat aquell home va quedar ben pelat.

N'hi ha molts que, quan se n'adonen, se troben sense cap pèl, sobretot si hi ha dues dones. I a vegades amb una basta.

Solcar

Això era i no era... Així comencen totes les rondalles i contarelles de la nostra terra i així també començarà aquesta petita rondalla.

AIXÒ ERA I NO ERA un poble ni massa gran ni massa petit. A mida de coneixença: tots els seus moradors se coneixien. Sabien prou bé la vida i miracles de cadascú i, encara que eren gent ben educada, ningú podia enganar ningú. Anaven fent la seva vida, un dia duia un altre dia i un any, un altre any.

Aiximateix, com tot poble a mida humana, ningú podia aturar el parlar: hi havia llengües ben esmolades. S'entrenaven cada dia, sobretot els capvespres llargs. A més, els carrers estrets i envitricollats permetien fer una bona aturada sense ésser vists. Tothom sabia que no eren gaire, però feien més renou que tots els altres. I ai d'aquell a qui se passaven pel gavatx! Una temporada era un, després apuntaven a un altre i més tard n'enfilaven el darrer que havia arribat: mai hi estaven d'acord si no estaven d'acord amb ells. I si no els hi agradava tot era cerca que te cerca fins que arribaven a trobar excuses. I com que sempre n'hi ha, ja s'eren posats a enfilar l'agulla.

Al cap d'un parell de voltes aquell fil semblava ben embullat i, envers de cosir i adobar, semblava que la roba s'anava esquinçant i que seria molt mala de compondre. Pareixia que la feina ja estava acabada: aquell vestit ja no serviria i faria falta anar-ne a cercar un altre.

Creguts de la seva "bona" feina no se donaven compte que aquell vestit havia refuat el seu fil i que s'estimava més els seus calçons a l'ample i la seva camisa sense coll que totes les pretensions de l'haver d'anar "ben" vestit. Que preferia qualsevol taula de cafè a totes les butaques de les sales bones. Que cercava el parlar clar i llampant dels beguedors que et convidaven a companyia i s'allunyava de les paraules que mentre et saludaven els ulls et clavaven el seu verí. Que volia una escomesa directa i tendra i refuava els carreranyos interessats. Que desitjava trobar la dreuera del tu a tu, del fit a fit, per solcar plegats la vida diària, costosa i alegre de tot home i renunciava a tot enlairament que el pogués allunyar de trepitjar uns carrers, d'entrar a les cases per la portassa de feina, de menjar a la taula de la cuina, de parlar de Déu assegut a la porta de l'església, de fer festa amb els amics, de ser un més enmig de tota la gent. De la gran majoria de la gent d'aquell poble estimat, ni massa gran ni massa petit.

Per això, un dia, al silenci del vespre, escampà a qui volgué escoltar-lo la seva rondalla i l'acabà d'aquesta manera:

Digau-me, bons amics, ¿a qui podem comparar aquesta gent? ¿a qui s'assemblen? Son com els al.lots que jugant a la plaça, criden els uns als altres: "Si tocam el flabiol, no voleu ballar, i si entonam cançons de dol, no voleu plorar." Perquè, quan va venir Joan, que no era amic de menjar pa ni de beure vi, dèieu que tenia un esperit dolent; però ara, amb aquest Home que no es priva de menjar ni de beure, deis: Mirau quin home més golós i bevedor, amic de gent alegre i pecadora.

Així, sols els fills del Poble podran reconèixer l'autèntica veritat.

NOTA del Traductor: Aquesta rondalla, al manco el seu acabatall que és lo més important, la podeu trobar a l'Evangeli. Els qui ho vulguin tocar amb les mans cerquin el capítol 11 de Sant Mateu, versets 16 al 19.

Toni Garau

els lectors escriuen

Hem rebut -això sí, amb molt de retard- una carta que en BERNAT ALEMANY ens va escriure el 28/abril/1983 a Bons Aires. A més d'un agraïment cap a tots nosaltres és prou interessant el que hi afegeix com a petites notícies sobre aquells moments a l'Argentina: mentre no hi ha qualque amic que ens ho conta no ho acabam de creure. Ens sembla molt llunyà i que no ens afecta...

AGRAÏMENT: Quan fa ja un poc més de dos mesos que vaig tenir l'alegria d'estar amb vosaltres compartint la tan algaïdina festa de Sant Honorat, sent la necessitat d'expressar-vos el meu agraïment:

Gràcies per la vostra acollida.

Gràcies per la vostra amistat.

Gràcies perquè m'heu fet sentir com un de casa.

Gràcies per la fe que hem compartit plegats a l'Eucaristia i per la vostra pregària.

Amics algaïdins! Com haguera volgut passar uns dies més amb vosaltres! El poc temps que vaig estar a Mallorca va impossibilitar moments de trobada i d'entrançable i amistosa conversa. Segur que ho sabreu disculpar. Des de la distància us record i us estim.

Gràcies!

NOTÍCIES:

-Els partits polítics estan en plena activitat.

-El 30 d'Octubre hi ha eleccions.

-Avui el vespre la Junta Militar difondrà un document on explicarà tota la qüestió dels desapareguts dins el contexte de la subversió i la corresponent repressió.

-Els bisbes a un petit document han parlat de reconciliació a partir de la Veritat i la Justícia. I demanen: reconèixer els errors; i reparació del mal.

-Els militars pensen, després del seu document, no tornar a parlar més del tema de la repressió i desapareguts. I ademés pensen que en el cas que hagi de passar per tribunals de justícia per la qüestió dels excessos de la repressió, ha de ser per la justícia militar. Els partits polítics i l'Església afirmen que la justícia ORDINARIA.

-A la fi un bisbe ha dit: el problema no està en haver tengut excessos dins la repressió, cosa que els militars reconeixen; sinó en què la repressió ha estat, des de la perspectiva ÈTICA, un camí equivocat.

-Fa uns dies, a una manifestació pacífica a la qual vaig participar, En Pérez Esquivel va presentar una petitòria amb 150.000 firmes demanant aclarir la qüestió dels desapareguts i ningú de la casa de Govern els va voler rebre.

-La inflació no ens vol deixar: Fa 6 mesos un bitllet d'autobús costava 6.200 pesos, ara val 10.000 pesos.

-El salari mínim fa riure.

-A algunes províncies hi ha problemes de DESNUTRICIÓ.

-Les inundacions del Litoral són un desastre de pèrdues.

-Els anglesos segueixen enamorats de "Las Malvinas".

GLOSA: SA LLEBRE.

Don Pau se'n va anar a caçar
i una llebre li surtí;
-Ja ets meva, se va dir,
i pam! li va desaparar.

Així-mateix la ferí,
però encara li escapà
i se va posar a cercar
fora poder-la aglapir.

Després reparà un pagès
i Don Pau s'hi va acostar
i ja li va demanar
si de sa llebre en sap res.

-Deuen ser devers les deu,
es pagès va contestar.
Aquest que duc a sa mà
sempre bona hora me treu.

-No vos deman quina hora és,
sinó si heu vist una llebre.
-No senyor, jo no tenc febre,
li va contestar es pagès.

Don Pau el va deixar fer,
per allà seguí trescant,
mirant enrera i envant
sa llebre no aparegué.

A's cap d'una temporada
Don Pau tornà per allà
amb un amic a caçar
i li contà sa passada.

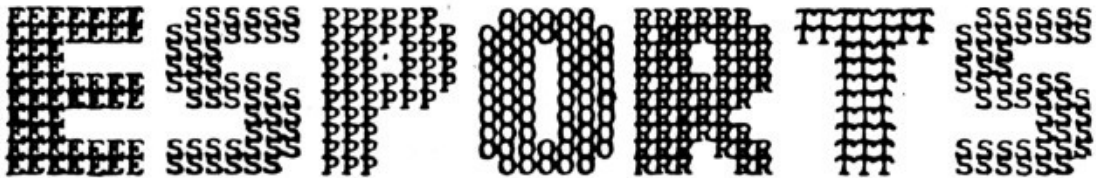
-Jo estava just a s'uquí
i ella aprop de sa paret.
Sé cert que vaig tirar dret
i que fort la vaig ferir.

Després vaig veure un pagès
i el vaig interrogar,
però molt poc m'aclarà:
era més sord que un marès.

I ara que n'estic parlant,
era aquell que veus allà.
Anem-lo a saludar
i amb ell riurem un instant.

-Bon dia, senyor pagès,
va cridar ben fort Don Pau,
i de febre com anau?
me voleu dir quina hora és?

-No importa tan fort cridar,
són les deu i no tenc febre.
Molt bona va ser sa llebre
que aquell dia li escapà.

ESCACS

En primer lloc, hem de donar l'enhorabona a l'equip A del Club d'Escacs d'Algaida ja que ha aconseguit guanyar la promoció d'ascens a Primera Categoria de cara a la propera temporada, després d'eliminar el Club Trópico de Ciutat. Si bé l'eliminàtoria va acabar en un empat, els nostres paisans es varen imposar tota vegada que havien guanyat el primer joc.

Enhorabona, i a preparar-se per a la pròxima temporada.

Seguint amb el mateix tema, hem de dir que tots els dimecres a les 9 del vespre i al Saló Parroquial tenen lloc les partides corresponents al Trofeu de Sant Jaume que, una vegada més, organitza el Club d'Escacs d'Algaida i que acabarà per les festes patronals.

FUTBOL

La cosa pel que fa a aquesta temporada i en quant a futbol ja està llesta.

Si el mes passat encara tenia el Club Esportiu Algaida de Primera Regional esperances o possibilitats de mantenir la lluita fins als darrers partits, no ha estat així; de bones a primeres, equips que han demostrat durant tot l'any esser més dolents

que l'Algaida -Alcúdia, Olímpic, etc- han acabat guanyant, i jo diria que no injustament, als nostres jugadors; circumstàncies a part, creim que els nostres jugadors són molt millors que la majoria d'aquests equips que a final de lliga mos han guanyat. Els darrers resultats han estat:

Algaida-Alcúdia 1-2
V.de LLuc- Algaida 3-2
Algaida- Olímpic 1-4
LLucmajor-Algaida 2-3
Algaida-Bunyola 2-1

El darrer partit va esser una prova de Sa categoria dels nostres jugadors: es va guanyar, i bé, al líder, el Bunyola. Es va jugar un bon partit i sa diferència de gols hagués pogut esser més clara a favor de l'Algaida. Va esser una partit que tancava d'una manera molt digna una bona temporada.

Els juvenils, com tots els equips de futbol, han acabat la competició i han mantengut a sa taula de sa classificació un seté lloc, lo que demostra sa regularitat que han duit durant tot l'any. Volem destacar que uns quants de juvenils s'han incorporat aquests darrers partits a l'equip de Regional; i amb un rendiment molt esperançador. Els resultats dels darrers partits foren:

Algaida-Artà 3-0
Porto Cristo-Algaida 4-1
Algaida-Petra 3-1

En quant als infantils, els resultats del mes de maig han estat:
Algaida-Barracar 0-0
Margaritenc-Algaida 9-1
Algaida-Sant Joan 3-2
Porto Cristo-Algaida 7-0

Dia 11 de juny a les 22 hores al Teatre celebrarà el C. D. Algaida l'Assemblea General Ordinària amb el següent ordre del dia:

- 1) Informe econòmic de la temporada 82-83.
- 2) Proposta de continuïtat i ampliació de la Junta Directiva per a la temporada 83-84.
- 3) Precs i preguntes.

La Junta Directiva, que es presenta a la reelecció, convida tots els socis i espera la seva assistència a aquesta reunió. En acabar l'Assemblea hi haurà un senzill refresc (vi i coca) i un ball de companyerisme. Tot-hom hi està convidat.

Acabant amb el tema des futbol, vos direm que els veterans canviaran de casa comercial la propera temporada: duran el nom de "Ses Canyes". Esperam que sa nova etapa sigui fructífera i al manco igualin el segon lloc de la lliga que suara ha acabat.

Joan Trobat

DE CAS PADRINS

Aquest mes de maig hem tengut la tercera EXCURSIÓ d'enguany. (Primer s'havia anat a la part de Ponent de l'Illa i després a la Ciutat Gòtica de Palma).

Era el dimecres 18 de maig i LLUC fou el punt central. Però abans férem una bona aturada al Mercat de Sineu i qui tenia gana hi pogué berenar i comentarem els sembrats d'aquelles contrades. A Lluc visitarem el Museu i a partir de llavors començà el dinar: es feren bones rotlanes ja fos asseguts a taula o a altres llocs. Cantàrem la Salve de despedida, ens férem unes fotografies i partírem cap a Pollença. Aquí visitarem tot l'antic Convent de Sant Domingo: la Residència que atén 29 vells, els Museus de Pintura, Zoologia i Gòtic. La darrera aturada fou al Moll de Pollença: n'hi havia que tenien set i altres ganes de refrescar-se. D'allà, passant per Alcúdia, Santa Margalida, Maria de la Salut, Sineu, Lloret i Pina, ja fórem a casa.

Ara ja tenim enllestida la pròxima sortida: serà el DIJOUS, 16 de JUNY, i aquesta vegada anirem VORERA MAR: Cala Pi, Colònia de Campos, Cala d'Or, Porto Colom...

A més, esperam fer-ne una de més grossa: MENORCA ens espera a finals de setembre. Sortiríem un dilluns horabaixa i tornaríem divendres a mitjan matí. (Ja podeu anar dient si vos interessa...)

ES SAIG no se priva de res i, posats a tenir, té dos directors. Els aguanta, en primera perque té molt d'"aguanto" i en segona perque li surten baratets. Idò bé, un d'ells, en Xesc, se mos va casar es passat dissabte dia 21 de maig amb na Concepció.

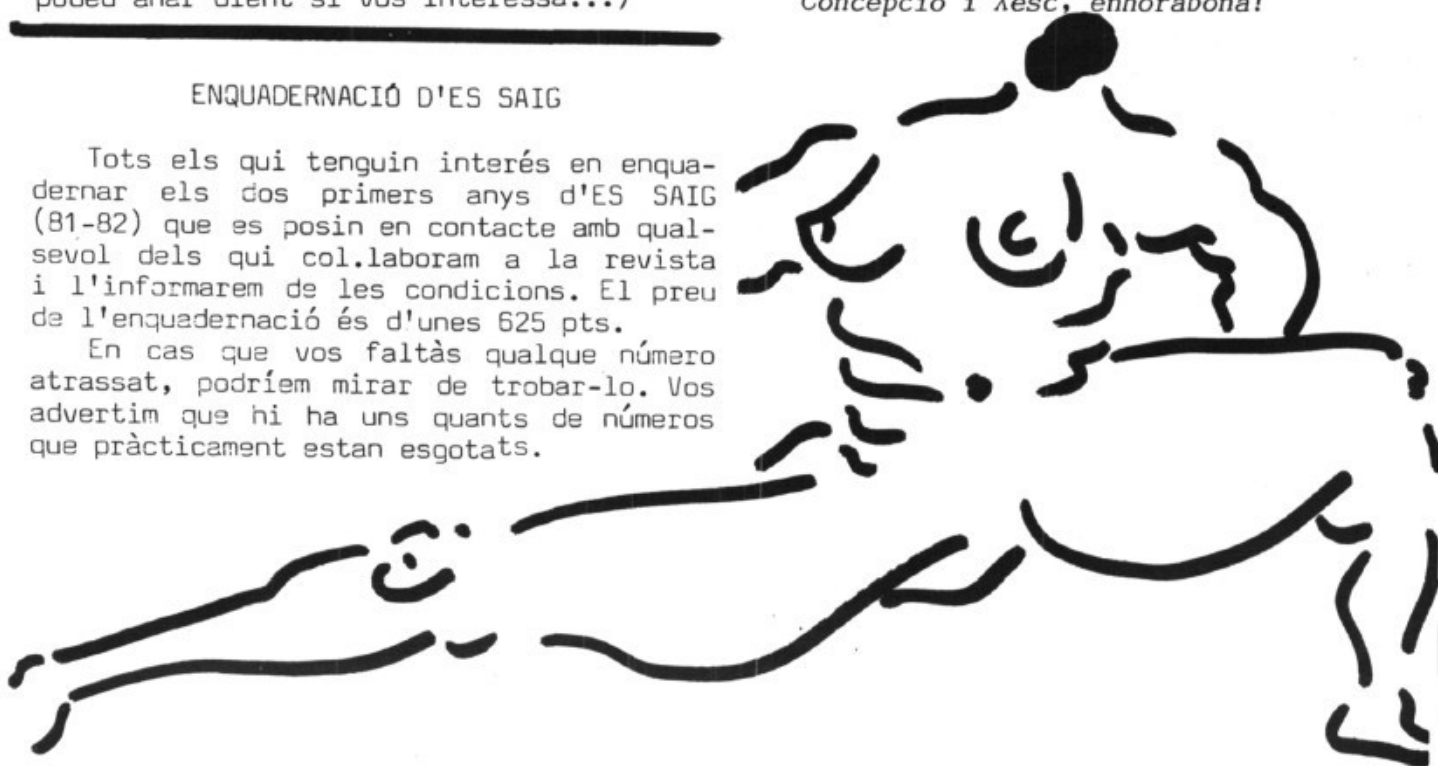
I aquí los teniu ben "guapos", sobretot sa novia. Tots es que feim ES SAIG desitjam a sa parella molts anys de felicitat, salut i alegria.

Concepció i Xesc, enhorabona!

ENQUADERNACIÓ D'ES SAIG

Tots els qui tenguin interès en enquadrar els dos primers anys d'ES SAIG (81-82) que es posin en contacte amb qualsevol dels qui col.laboram a la revista i l'informarem de les condicions. El preu de l'enquadració és d'unes 625 pts.

En cas que vos faltàs qualche número atrassat, podríem mirar de trobar-lo. Vos advertim que hi ha uns quants de números que pràcticament estan esgotats.

UNA XERRADETA...acabament.

6- Tu te presentaves per fer feina dins el camp de la cultura i l'educació. Com veus el panorama del nostre poble dins aquesta parcel·la?

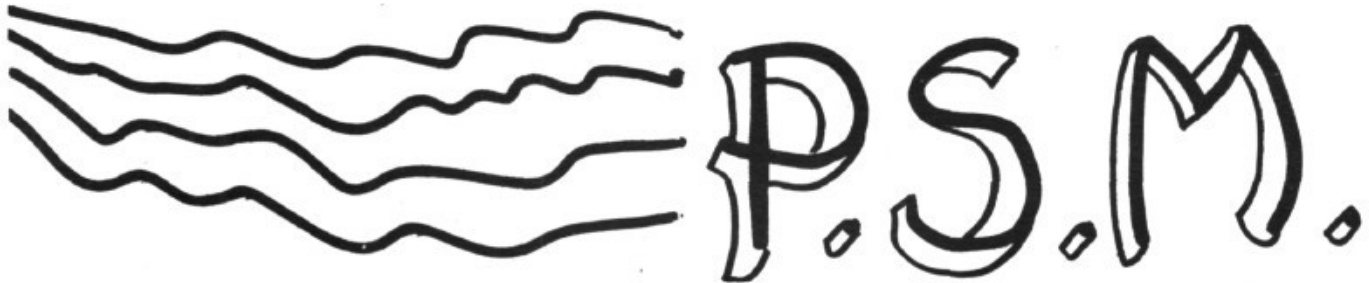
Sa comissió de cultura i educació és molt amplia ja que inclou "festes populars, biblioteca, esports, col.laboració amb ses escoles, acció social, etc" Es evident que tot això no ho pot fer, ben fet, un regidor tot sol i, per tant, ja comptàvem amb un grup de persones preparades per formar equip amb el qui sortís elegit. Ara bé el poble sobirà ha decidit amb el seu vot que estàssem a l'oposició i com a tal haurem de fer la nostra feina. la situa-

ció d'Algaida dins el camp de la cultura pens que no és dolenta i farem lo possible perque millori.

7- Per primera vegada, a les llistes hi havia dones amb possibilitats de sortir elegides.

Sí, i això és positiu. Ses dones, si volem, podem anar al davant o, al manco, al costat dels homos. Tot depèn de nosaltres mateixes. Lo que pens és que no són ells qui mos marginen; som ses dones qui moltes de vegades, conscientment o inconscientment, mos marginam.

Francesc Antich

Per mor dels resultats obtinguts el dia 23 de maig quant a l'elecció de Batle d'Algaida i per tal d'evitar interpretacions equivocades, el PSM es veu en la necessitat de comunicar:

Immediatament després del dia 8 de maig, per part de la Candidatura del PSM es començaren a tenir contactes per aconseguir una majoria progressista que fos la continuació d'aquests darrers quatre anys i intentant corregir tots els possibles defectes que hi hagués hagut. En principi centràrem l'atenció cap al vot de la Candidatura Independent de Pina; el PSOE i el PSM tenien ben clar que havia d'esser una relació de govern i per això, d'entrada, no accediren a donar la batllia a n'Antoni de Pina encara que compreníem que pogués esser un moment històric per ells. En aquest sentit, el pacte quedava així:

Batllia i dues comissions al PSM.

Segon Batle, Batle de Randa i dues comissions al PSOE.

Batle de Pina i President d'una comissió al representant de la Candidatura Independent de Pina.

Així mateix hi havia una contraprestació econòmica per Pina ja que es veia de tota necessitat aconseguir un centre de reunió, de batllia i d'atenció sanitària per aquest nucli i posar en funcionament el de Randa.

Tot semblava lligat fins el mateix dia 23 en què, per unes raons no aclarides i en contra dels acords globals del PSM i PSOE, un membre de la Candidatura del PSOE va votar el candidat d'AP i l'altre es votava a ell mateix que pels efectes d'elecció de batle venia a esser la mateixa cosa. Els tres candidats del PSM i el de la Candidatura Independent de Pina es mostraren el nom de la papereta abans d'introduir-la a l'urna; per tant, quant als vots sabem perfectament d'on varen sortir.

Desitjam que l'ètica i la coherència política retornin als pobles d'Algaida, Pina i Randa i que la gent no senti la frustració de sentir-se governats per uns vots que no foren intencionats a la dreta.

PSM

una xerradeta amb... *na* *Catalina* *Mas.*

El motiu d'aquesta xerradeta amb Na Catalina Mas és el d'haver estat elegida regidora del nostre Ajuntament; i fa que sigui notícia el fet d'esser la primera dona que formarà part del Consistori d'Algaida.

1- Quina és la teva impressió i la teva valoració d'aquestes eleccions?

Dins sa llista des PSM hi havia persones molt vàlides i competents que sempre han fet feina pes poble. Sa gent, si no ha perdut sa memòria, ho hauria de sebre valorar a s'hora de votar.

2- Algaida va sortir a tots els diaris quan l'elecció del batle. Hi va haver coses rares...

Va esser com si davant l'altar un dels novis digués NO. S'altre forçosament ha de pensar que hagués estat més honorat haver-li exposat els seus dubtes o recels el dia abans, ja que tengueren ocasió de veure's i parlar. Sa franquesa sempre és d'agrar.

3- Una pregunta gairebé obligada és: per què te presentaves?

Ja vaig dir es dia de sa persentació de sa candidatura que crec que hi ha tres maneres d'estar a una llista:

- Els qui no saben perquè hi són.
- Els qui cerquen un profit personal.
- Els qui són conscients que això és una responsabilitat que exigeix una feina en bé des poble.

Tots els candidats de sa nostra llista estam en aquest tercer grup.

4- A part d'esser la primera regidora del nostre Ajuntament, seràs l'única dona que hi participarà de les tasques polítiques. No te trobaràs molt tota sola?

A s'hora de fer feina no pens si som homo u dona; oferesc tot el que sé amb el màxim d'il.lusió i...endavant! I si fos vera allò de que es seny se dóna sa mà amb s'edat, resultaria que som es regidor de més seny.

5- Seràs la primera regidora del nostre Ajuntament, però tu no ets d'Algaida...

Jo no he nascut a Algaida, però som més algaidina que molts, al manco m'hi sent. I crec que es fets ho demostren. Per pertànyer a una família no basta haver nascut a la mateixa casa; és necessari participar per treure-la endavant, estimant-la, i estar a ses verdes i a ses madures. Segueix a la plana anterior